

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๑๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

การเล่นไม่มีคำว่าถ้อยถ้อยสา

เสียบปิดปาก เปิดหูเปิดใจฟังเสียงอรรถเสียงธรรม วันนี้เป็นวันสงกรานต์ครบรอบ ในวันนี้สามวัน วันสงกรานต์ท่านทั้งหลายถือเป็นเรื่องเล็กน้อยเหอ วันสงกรานต์ไม่ใช่ เรื่องเล็กน้อยนะ ทั่วประเทศไทยเรามีวันสงกรานต์ทั่วหน้ากันหมด วันสงกรานต์คือวัน ประสานความสนิทสนมกลมกลืน ความสามัคคีซึ่งกันและกัน การถือเนื้อถือตัวปิดอก หมด ไม่ให้เข้ามาในวงสงกรานต์คือวงสนิทสนม ไม่มีชาติชั้นวรรณะสูงต่ำยศถาบรรดาศักดิ์ สมบัติเงินทองข้าวของปิดอกหมด ให้เหลือตั้งแต่ที่เราพูดเมื่อวานหรือวันไหน ให้เหลือ แต่นายเห้ม

นายอำเภอเห้มแกลเป็นนายอำเภอ ทีนี้เวลาแกลเข้าไปเล่นสงกรานต์กับเขานี้แกลเอา เลื่อนนายอำเภอไปห้อยไว้ต้นเสา แกลก็เสี่ยงกับเสื่อของแกล นายอำเภอเห้มอยู่ที่นี่นะ แกลบอก อย่างนั้น นายอำเภอเห้มอยู่ที่นี่ คือเสื่อเครื่องแบบแกลนั่นละ เอาไปห้อยไว้ที่ต้นเสา นายอำเภออยู่ที่นี่ นายเห้มจะเล่น พอว่างั้นนายเห้มก็ฟาดนิ้วเนียเลย ไม่มีสูงมีต่ำเข้าได้ หมด นี่นายเห้มเป็นตัวอย่างอันดีงามของประเทศไทยเราทั้งชาติ เวลาเล่นกันสนุกสนานกัน อย่าไปถ้อยถ้อยสากัน จะขาดความสนิทสนมกลมกลืนซึ่งกันและกันในเวลาเล่นเช่นนั้น

การเล่นไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย เป็นการประสานน้ำใจต่อกัน ให้ได้เห็นความสนิทสนม ความไม่ถือเนื้อถือตัวต่อกัน ประสานทั่วประเทศไทย นี่ละเรื่องการเล่นสงกรานต์ คือสละ ทุกสิ่งทุกอย่าง ทิฐิमानะ ฐานะสูงต่ำอะไรปิดอกหมด ให้เหลือแต่นายเห้ม นายอำเภอเห้ม ปิดอกให้ไปอยู่ต้นเสา ทีนี้นายเห้มออกเล่นนะ ฐานะสูงต่ำซึ่งเทียบกับนายอำเภอเห้ม นั้นนะให้ไปห้อยไว้ต้นเสาให้หมด แล้วออกเล่นกัน ให้เล่นแบบไม่มีถ้อยถ้อยสา เป็นความสนิทสนมกันทั้งหญิงทั้งชาย ฐานะสูงต่ำไม่ให้มี มีแต่ความเล่นกัน

นี่คือประสานความสมานสามัคคี ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน การไม่ถือเนื้อถือตัว ซึ่งกันและกันนี้มีคุณค่ามากนะ การถือเนื้อถือตัวเยอหยิ่งจองทงอย่างนั้นไม่ได้มีคุณค่า เป็นข้าศึกต่อความสมานสามัคคีต่อกันและกัน ไม่ดี ให้ฟังทราบว่าการเล่นเป็นอย่างนั้น การเล่นคือการสมานสามัคคี เป็นน้ำหนึ่งใจเดียว ไม่มีคำถ้อยถ้อยสากันเลย เวลานั้น เล่นแบบสนุกสนาน ประสานความสามัคคี เป็นมิตรไมตรีกันได้อย่างแน่นหนามั่นคงและ ตลอดกาลนาน ให้พากันจำเอาไว้

ผู้ที่เล่นก็ให้เล่นอย่างนั้น และผู้ที่จริงต่ออรรถต่อธรรมในวันโอกาสอำนวยเช่นนี้ก็เข้าหาศีลหาธรรมทำความสงบใจแก่ตน เพราะใจนี้มันเลยสงกรานต์ไปละ สงกรานต์ของมันตลอดเวลาใจนี้ละ ใจทุกคนเป็นสงกรานต์ตลอดเวลา แม้แต่ใจพระใจเณรเราอยู่ในวัดมันก็เป็นสงกรานต์ไปกับโลกเขา เลยโลกเขาไปอีก กิเลสตัวนี้มันอยู่ที่ไหนมันจะแสดงตัวของมันออกให้เห็นชัดเจน ถ้าธรรมอยู่ที่ไหนจะงามตา การเล่นด้วยความสมานสามัคคี ไม่ถือเนื้อถือตัวนี่ก็เป็นธรรมต่อกัน ให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้

การเล่นจึงไม่ใช่เป็นเรื่องเล็กน้อย เป็นคติอันดีงามมาตั้งแต่โบราณเราจนกระทั่งบัดนี้ ให้พากันสืบทอดด้วยความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว ไม่ถือเนื้อถือตัวต่อกันนี่เป็นความถูกต้อง แล้วผู้ที่สะอาดแสวงหาอรรถหาธรรมในวันว่างเช่นนี้จะเข้าวัดเข้าวาอยู่ในบ้านในเรือน ให้ทำความสงบใจ ใจนี้เป็นตัวสงกรานต์ใหญ่ละ มันติดมันดินทั้งวันทั้งคืน สงกรานต์เราประกาศสามวันนี่เพียงย่อยๆ นะ สงกรานต์ในหัวใจเราทุกคนนี่มันเก่งมากนะมันติดมันดินตลอดเวลา

วันเช่นนี้ให้ทำความสงบใจสำหรับผู้มุ่งอรรถมุ่งธรรม ทำใจให้สงบ ใจนี้เป็นตัวลึกละคร เป็นตัวสงกรานต์ใหญ่ละ ให้ระงับมันด้วยธรรม ทำความสงบ เช่นจิตตภาวนาระงับได้ดี ไม่มีอะไรที่จะระงับเรื่องคิกคะนองของสงกรานต์ในหัวใจของสัตว์โลกยิ่งกว่าธรรมไปได้เลย ให้นำธรรมเข้าไปสงบ มันจะคิกจะคะนองเหมือนม้าแข่งก็ตามเถอะเหนือธรรมไปไม่ได้ ธรรมจับเข้าไปนี่อยู่หมัดเลย ธรรมจึงเป็นของจำเป็น ท่านจึงเรียกว่าโลกุตระธรรม แปลว่าธรรมเหนือโลก เหนือทุกสิ่งทุกอย่าง ธรรมปราบได้หมดถ้านำมาปราบ นอกจากให้กิเลสเข้าไปปราบธรรมเสีย มุดมอดไปหมดไม่มีเหลือในหัวใจ อันนั้นมันก็กรรมของสัตว์

มันมีอยู่สองวันวันสงกรานต์ ผู้สะอาดแสวงหาหรือผู้รีบเร่งบันเทิง ชอบทางนั้นก็ไปทางนั้น ด้วยความสมานสามัคคีกันเป็นประโยชน์ทางหนึ่งแก่ชาติของตน และผู้ที่มุ่งอรรถมุ่งธรรมก็มุ่งอรรถมุ่งธรรม เข้าวัดเข้าวา ฟังธรรมจำศีล เจริญเมตตาภาวนา อยู่ในที่สงบสงัด ดูหัวใจตัวมันคิกมันคะนองมาก ๆ ตัวสงกรานต์ไม่มีเลิกลืมแล้วคือหัวใจเรา ให้เอาคำภาวนาไปจับมันเท่ากับน้ำดับไฟ ความติดความดินของใจนั้นจะค่อยสงบลงด้วยธรรม ๆ คือน้ำดับไฟ

จะเป็นคำบริกรรมคำใดก็ได้ ผู้ที่อยู่ในคำบริกรรมคือผู้อยู่ในความสงบแล้วไม่ได้บอกละท่านเข้าใจเองเรื่องเหล่านี้ แต่ผู้ยังไม่มีหลักมีเกณฑ์ให้เอาภาวนาเป็นหลักใจ ระงับดับความคิดความปรุงของเราที่มันออกตลอดเวลาให้เข้าสู่ความสงบ แล้วเย็นใจ ความเย็นใจคือน้ำดับไฟจากธรรม ธรรมเรียกว่าน้ำดับไฟ ให้สงบเย็นลงได้ ธรรมจึงเป็นความจำเป็นที่จะต้องติดแนบอยู่กับทุกรูปทุกนามในนามเราเป็นชาวพุทธ อย่าปล่อยปละละเลยธรรม

ถ้าปล่อยไปมากไปน้อยเหลือไปเรื่อย ๆ แล้วหาราค่าราคาไม่ได้ สุดท้ายก็เป็นสัตว์ไม่มีเจ้าของเป็นอันตรายได้ตลอดเวลา

คือไม่มีสติไม่มีปัญญารักษาตัว ใจของเราที่ไม่มีเจ้าของ เมื่อใจมีสติ-ปัญญา สติธรรม ปัญญาธรรม เป็นเครื่องกำกับรักษาอยู่แล้วใจก็มีเจ้าของ รู้ผิดถูกชั่วดี อันใดที่จะเป็นภัยงดคิด งดพูด งดทำ นั่น ออกมาเป็นระยะ ๆ นี้เรียกว่าธรรมกำกับใจ เราเป็นลูกชาวพุทธอย่าลืมเนื้อลืมตัวจนเกินไป นี่หลวงตาพูดจริง ๆ กับบรรดาพี่น้องทั้งหลายให้สนใจที่ได้ออกช่วยพี่น้องทั้งหลายด้วยความเสียสละทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีอะไรเสียตายยิ่งกว่าการเทิดทูนชาติ ศาสนา นี้เต็มหัวใจของเรา ใครมาแตะไม่ได้อันนี้

เพราะฉะนั้นจึงได้ออกสนามอยู่เรื่อย ๆ ด้านทานกับสิ่งเลวร้ายทั้งหลายที่จะมาทำลายสามมหากษัตริย์นี้องค์เอกในชาติไทยเรา ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ นี้เรียกว่าแก้วอันล้ำค่าในเมืองไทยของเรา นี้เราพยายามรักษาเสมอ เพราะฉะนั้นการแนะนำสั่งสอนการดูดำดูขาว การต้านทานทั้งหลายนี้เพื่อรักษาสมบัติอันล้ำค่านี้ไว้นั่นเอง เราไม่ได้ไปคึกคะนองแบบโลก ๆ เขา เป็นธรรมทั้งนั้น จะดูจะดำเด็ดเดี่ยวเฉียบขาดขนาดไหนเพื่อรักษาสมบัติอันล้ำค่านี้โดยถ่ายเดียว เราไม่ได้มาแตะในสิ่งที่มีคุณค่าอยู่แล้ว อันใดเป็นภัยในสิ่งที่มีคุณค่าเราปิดออก ๆ มีหนักมีเบาตามแต่เหตุการณ์ที่เข้ามาหนักเบาเล็กน้อยเพียงไร การรับ-การต้านทานกันจะมีตามนั้น ๆ หนักเบาไปตาม ๆ กันนี้เรียกว่ารักษาตัว

เรารักษาใจของเรา เวลาคลื่นกิเลสมันมาก ๆ มันฟุ้งเพื่อเห่อเหิมมาก เอาพุทโธหรือเอาคำบริกรรมบทใดก็ตามสำหรับผู้ที่อยู่ในขั้นเริ่มแรก บีบเข้าไป ใจนี้มันคิดมาตั้งแต่วันเกิด วันนี้นั้นก็คิดตั้งแต่เช้าแล้ว ไม่ทราบมันคิดตั้งแต่เมื่อไร พอตื่นนอนมาคิดพับแล้ว นี้กิเลสจุงไปตลอด ทีนี้จะเอาธรรมเป็นเบรคห้ามล้อ เอาภาวนาเข้าไปพุทโธ ๆ จับบิ๊บไม่ให้มันคิด มันจะเป็นยังไง นี่การฝึกเจ้าของให้ได้หลายชั้นหลายภูมิ เราแสดงนี้แสดงหลายชั้นหลายภูมิ ชั้นที่เราจะเอามันอย่างหนักเพราะมันผาดโผนโจนทะยานด้วยความคิดความปรุงฟุ้งเพื่อเห่อเหิมมาก เราก็ต้องเอาให้หนักทีเดียว เอาถึงขนาดไม่ยอมให้คิด

วันนี้เป็นยังไงเป็นกัน จะไม่ให้มันแยบออกมาได้เลย คือความคิดนั้นเป็นเรื่องของกิเลสล้วน ๆ ออกมาจาก อวิชชาปุจฺจยา สงฺขารา เมื่ออวิชชาเป็นกิเลสสังขารความคิดความปรุงก็เป็นกิเลส แสดงออกทำไต่ทางใดเป็นกิเลสทั้งนั้นทำลายเราได้ทั้งหมด เราก็เอาคำบริกรรมพุทโธดับลงไป เป็นน้ำดับไฟ เอาไม่ให้คิด โอ๊ยไม่ใช่เล่นนะ ถ้าเรายังไม่เคยฝึกกรรมานจิตตัวคะนองนี้ ให้ฝึกดั่งที่หลวงตาว่าชิ หลวงตาผ่านมาแล้ว ไม่ใช่ธรรมดานะ ผ่านมาถึงขนาดที่ว่าเหมือนว่านักมวยเขาจะต่อยกัน ลงใจแล้วว่าวันนี้เราจะตั้งสติ เพื่อหาเหตุผลกลไกของความฟุ้งซ่านของใจที่มันคิดมันปรุงอยู่ตลอดเวลาวันนี้ให้ได้ วันนี้จะไม่ยอมให้มันคิดออกไปไหน ให้คิดอยู่กับคำว่าพุทโธ

พุทโธเป็นความคิดของธรรม ไม่ใช่ความคิดของกิเลส เอาพุทโธติดแนบ สติบังคับไว้เลย เหมือนวาระสังข์ดังเป้ง ดังเป้งคือตั้งสติ ความหมายว่าฉัน ชัดกันเลยกับความคิด ความปรุง โห เวลามันดันออกนี่เหมือนอกจะแตกนะ เห็นชัดเจน เราเป็นผู้ทำเอง แล้วนำเหตุการณ์ทั้งหลายเหล่านี้มาสอนพี่น้องทั้งหลายด้วยความถูกต้องเพราะเราผ่านมาแล้ว วันแรกนี่เหมือนอกจะแตก คือความคิดความปรุงมันดันขึ้นมา ดันขึ้นมา หนัก ทีนี้คำว่าพุทโธกับสติเอากันหนักเหมือนกัน

จึงสรุปได้เลยว่า กิเลสมันจะหนาขนาดไหนก็ตามเถอะขอให้มันสติบังคับไว้ แล้วกิเลสมันจะลั่นฝิ่งไปไม่ได้ มันต้องอยู่อย่างนั้น หมอบ สติบังคับ ๆ มันดันเข้ามาจนอกจะแตกในวันแรกนะ ก็ไม่ให้เปลอเลย ไม่เปลอทั้งวัน ไม่ยอมให้เปลอ เอากันหนักขนาดนั้น พอวันที่สองมาค่อย ๆ เบาลง ที่มันดันอยากคิดอยากปรุงเบาลง ๆ แต่สติไม่มีเปลอ ไม่มีเปลอตลอดเวลา ตื่นนอนปั๊บติดปั๊บ...สติ จนกระทั่งหลับไปด้วยกัน ตื่นมาปั๊บจับปั๊บ นี่เรียกว่าต่อยกันแล้ว นักมวยเข้าวงในกัน ไม่ยอมให้เปลอ เปลอไม่ได้กิเลสเอาหางายเลยนะ

เอาไม่ได้ก็วันนะ แล้วมันก็เห็นประจักษ์ ความอยากคิดอยากปรุงที่มันท่วมท้นภายในหัวใจของเรามันจะค่อยลดตัวลง ลดตัวลง วันแรกนี่อกจะแตก มันดันออกมามันจะคิด ไม่ให้คิด วันหลังนี่ค่อยผ่อนลง พอสามวันสี่วันไปแล้วเบา ๆ ความคิดความปรุงไม่มากวน มีแต่คำบริกรรมกับสติเด่นขึ้น ๆ นี่ละรักษาใจ ใจก็สะดวกสบาย วันนั้นใจผ่องใส จนกระทั่งพุทโธ ๆ ติด ไม่หยุดไม่ถอย ไม่ยอมให้เปลอ เข้าสู่ความสงบ จิตเข้าสู่ความสงบ เราจะปรุงพุทโธนึกพุทโธเหมือนที่เรานึกบริกรรมแต่ก่อนไม่ออกเลยนะ หหมด

นี่เรียกว่าจิตเข้าสู่ความละเอียด เหลือแต่ความรู้ที่ละเอียดสุดอยู่ในนั้น จนกระทั่งเจ้าของเกิดความสงสัย เอ้า คำบริกรรมพุทโธเรากำหนดเรียบริ้อยแล้วว่าไม่ให้เปลอ จนกระทั่งบัดนี้เป็นเวลาหลายวัน แล้วก็ติดมาเป็นลำดับ แต่วันนี้ทำไมปรุงไม่ได้ ปรุงไม่ได้เลย เหลือแต่ความรู้ที่ละเอียดสุดอยู่ในนั้น ปรุงยังงี้ก็ไม่ออก ปรุงเรื่องอะไรก็ไม่ออก แล้วเกิดความสงสัย ถึงจะสงสัยก็ไม่ยอมให้เปลอ ทีนี้ เอ้า ถ้าหากว่ามันปรุงไม่ได้ ให้สติจับความรู้ที่ละเอียดนั้นแทนพุทโธ เอาสตินี้จับความรู้ที่ละเอียดแทนพุทโธ คอยดูมันจะเป็นยังงี้ คือจิตเข้าสู่ความสงบปรุงมันจึงไม่ออก

พอได้จังหวะก็เหมือนคนตื่นนอนเด็กตื่นนอน กระดูกกระดูกขึ้นมา พอพุทโธใส่เข้าไปได้ นึกพุทโธออกเอาพุทโธติดเข้าไปเลย ทีนี้พอรู้เรื่องของมันแล้ว พอมันเข้าสู่ความสงบ มันหมดนะความคิดปรุง ไม่มี อยู่那儿เสียก่อน ให้สติอยู่กับจิตดวงละเอียดนั้น พอมันคลี่คลายออกมาจากความสงบ นึกพุทโธได้เอานึกติดกันไป ๆ จิตเลยมีความสว่างขึ้นมา ความผลึกความดันเหมือนอกจะแตกหายไป หายไปเลย เหลือแต่ความว่างอยู่ภายในจิตใจสว่าง

นี่การฝึกจิต เวลาหนักก็ให้รู้ในตัวเอง เวลาเบาก็มี หนักก็มี นี่ได้ผ่านมาแล้วที่มาสอนพี่น้องทั้งหลาย ไม่ได้มาดันเดาเกาหมัดมาสอนนะ สอนอย่างจริงจัง จึงไม่สะทกสะท้านในการสอนโลก ในชีวิตของเราเราปฏิบัติในนามของพระนี่ เราไม่สงสัย การแนะนำสั่งสอนพี่น้องทั้งหลายทุกชั้นทุกภูมิของธรรม ถอดออกมาจากหัวใจที่เป็นผลเกิดขึ้นมาจากการปฏิบัติชอบของเรา เราจึงไม่สงสัย สอนได้อย่างฉะฉาน ว่างั้นเลย ถ้าพูดแบบโลกฉะฉาน แต่จิตที่ว่าฉะฉานมันเลยนั้นอีกนะ อัดตรงไหนอันตรงไหน ว่างั้นเลย

เปิดกิเลสออก ม้วนเสื่อลงไปหมดแล้วมันว่างหมดโลกธาตุ จะเอาอะไรมาคิดมาขวางหัวใจ แล้วใจจะติดอะไร จะติดเขาติดเราที่ไหน ส่วนมากโลกมันติดเขาติดเรา เมื่อติดเขาติดเราแล้วก้าวไม่ออก เกรงใจนั้นเกรงใจนี้ ลูบหน้าปะจมูกไปเสีย แต่ธรรมเมื่อไม่ติดเขาติดเราแล้วพุ่งเลยๆ ตามหลักความจริงล้วนๆ นี่นำธรรมเหล่านี้มาสอนพี่น้องทั้งหลาย เป็นยังงีพอที่จะเชื่อถือได้ไหม ให้พิจารณา ถ้าพอที่จะเชื่อถือได้ให้ยึดไปปฏิบัติได้ตามกำลังของตน

อย่าปล่อยทิ้งเปล่าๆ นะ ตามนิสัยที่เลื่อนลอยๆ ครูบาอาจารย์ใดสอนก็เท่ากัน มันเป็นหลักกันแต่ไม่มีค่าอะไรแล้ว นายช่างเหล็กมาจากที่ไหนก็ไม่มีคุณค่ามีราคา เพราะเหล็กมันไร้ค่าไร้ราคาไปแล้ว นี่เราถ่าลองหมดค่าหมดราคา พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ก็ همینก็แสนกล้านๆ พระองค์ก็ไม่มีค่า เพราะเราหมดค่าแล้ว แต่นี้เรายังมีค่าอยู่ ให้ฝึกฝนอบรมตนเองนะ ไม่เช่นนั้นจะตายทิ้งเปล่าๆ ใจดวงนี้ไม่เคยตายจำให้ดี ใจทุกคนๆ ตลอดถึงสัตว์จะไม่มีคำว่าตาย

เกิดตายๆ นี่หมายความว่าพอร่างนี้หมดสภาพเรียกว่าตาย จิตดวงนี้ออกแล้ว ออกแล้วไปสู่ร่างนั้น ออกแล้วไปสู่ร่างนั้นตามแต่บุญกรรมของคนที่มามากน้อยในทางใด ถ้ากรรมของคนที่ทางชั่วมากมันก็ตกลง กรรมนี้ตกลง ถ้ากรรมดีก็หนุนขึ้นๆ นี่ใจดวงไม่ตาย จนกระทั่งชำระให้หมดจดโดยสิ้นเชิง กรรมดี-กรรมชั่วหมดโดยสิ้นเชิง ไม่มีเหลืออยู่ในใจ เพราะกรรมดี-กรรมชั่วก็เป็นสมมุติ จิตนี้หลุดพ้นเข้าสู่วิมุตติโดยสิ้นเชิงแล้ว ไม่มีสมมุติใดเข้าไปเกี่ยวข้อง จึงไม่มีอะไรกวนใจ

นี่เป็นจิตที่บริสุทธิ์เต็มที ไม่ตายถึงขั้นบริสุทธิ์ก็เป็นธรรมธาตุไป จิตที่เคยเวียนว่ายตายเกิดไปยุคที่กันที่ธรรมธาตุนะ หมดจดโดยสิ้นเชิง จากการฝึกการทรมาน ถ้าไม่ฝึกไม่ทรมานก็จะตายกองกันอยู่อย่างนี้พวกเรา เชื่อแต่กิเลสตัณหา มันลากไปหลุมมันลากไปเหว นี่ ลากไปนรกขุมมันขุมนี้ไป ไม่ได้เกิดประโยชน์นะ อาศัยธรรมจุดขึ้นลากขึ้น มันอยากไป ถ้าเป็นของไม่ดีไม่ไป นั่นฝึกกัน อยากทำเป็นของไม่ดีไม่ทำ นี่เรียกว่าฝืนกัน เอาธรรมฝืนกิเลสแล้วก็ได้เป็นประโยชน์แก่เรา ให้พากันจำ

วันนี้เป็นวันครบรอบสงกรานต์แล้ว การเล่นกันให้ถือเป็นประจำตามประเพณีของเรา เวลาเล่นกันอย่าไปถือสีถือสากัน เสียศักดิ์ศรีแห่งการเล่นซึ่งเป็นการสมานน้ำใจซึ่งกันและกัน ปิด ปัดออกหมด ทิฐิมานะสูงต่ำ มั่งมีดีเด่น ยศถาบรรดาศักดิ์ปัดออกให้หมด ให้เหลือแต่เห้ม นายอำเภอเห้มให้อยู่บนต้นเสา มีแต่นายเห้มเล่นนิ้วเนียเลย อันนี้ให้เหลือแต่นายเห้มนะ เข้าใจไหม หลวงตาบัวที่สอนอยู่นี้เป็นนายของนายเห้ม เอาละเท่านั้นวันนี้ที่นี้จะให้พร

สมบัติมีค่าของใครที่ไปลืมนไว้ในห้องน้ำให้มาเอา โฆษณาตะกั่วนี้เป็นของใคร สมบัติที่มีค่าใครลืมนในห้องน้ำ แต่จะบอกว่าสมบัตินั้นสมบัตินี้ไม่ได้ ให้เจ้าของเป็นผู้เสียหายแล้วให้ติดตามเข้าไป อ้างหลักเกณฑ์เข้าไป เมื่อตรงกันกับสมบัติที่เก็บไว้ก็มอบให้กันทันที จึงไม่บอกสู่มสู่มห้า พวกที่สวมรอยมันเยอะ สวมรอยอันธพาล โจรมารในวงศานามี อยู่ในวัดในวาของเรามันก็แทรกอยู่ในนี้ กินตับกินปอดศาสนา กินตับกินปอดในวงงานอยู่ตลอด นึกว่าหลวงตาบัวไม่รู้หรือ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz